

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 21. decembra 2023 *

„Odvolanie – Žaloba o náhradu škody – Koncentrácie podnikov – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP – Zrušenie rozhodnutia pre procesnú vadu – Mimozmluvná zodpovednosť Európskej únie – Príčinná súvislosť“

Vo veci C-297/22 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 3. mája 2022,

United Parcel Service Inc., so sídlom v Atlante, Georgia (Spojené štáty), v zastúpení: F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, A. Pliego Selie, F. Roscam Abbing, T. van Helfteren, advocaten, a A. Ryan, solicitor,

žalobkyňa,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: P. Berghe, M. Farley a N. Khan, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu piatej komory, sudcovia Z. Csehi (spravodajca), M. Ilešič a I. Jarukaitis,

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Spoločnosť United Parcel Service Inc. (ďalej len „UPS“) vo svojom odvolaní navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 23. februára 2022, United Parcel Service/Komisia (T-834/17, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2022:84), ktorým tento súd zamietol jej žalobu podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia Komisie C(2013) 431 z 30. januára 2013, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40), nazvaný „Pozastavenie koncentrácií“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Koncentrácia s významom pre celé spoločenstvo podľa článku 1, alebo ktorú bude posudzovať [Európska k]omisia podľa článku 4 ods. 5, sa nevykoná pred jej oznámením alebo kým nie je vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom rozhodnutím podľa článku 6 ods. 1 písm. b), článku 8 ods. 1 alebo článku 8 ods. 2, alebo na základe predpokladu podľa článku 10 ods. 6[.]“

- 3 Článok 10 tohto nariadenia, nazvaný „Lehoty pre začatie konania a rozhodnutia“, v odseku 5 stanovuje:

„Ak Súdny dvor vydá rozsudok, ktorým zruší celé alebo časť rozhodnutia Komisie, na ktoré sa vzťahujú lehoty ustanovené v tomto článku, Komisia koncentráciu posudzuje znova s cieľom prijať rozhodnutie podľa článku 6 ods. 1.“

Koncentrácia sa posudzuje znova vzhľadom na aktuálne trhové podmienky.

Oznamujúce osoby bezodkladne predložia nové oznámenie alebo doplnia pôvodné oznámenia, ak sa pôvodné oznámenie stane neúplným z dôvodu zmien trhových podmienok alebo poskytnutých informácií, ktoré medzitým nastali. Ak také zmeny nenastali, oznamujúce osoby túto skutočnosť bezodkladne potvrdia.

Lehoty ustanovené v odseku 1 začínajú plynúť v pracovný deň nasledujúci po dni doručenia úplných informácií v novom oznámení, doplnenom oznámení alebo potvrdení v zmysle tretieho pododseku.

Druhý a tretí pododsek sa uplatňujú aj v prípadoch uvedených v článku 6 ods. 4 a článku 8 ods. 7“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 4 Okolnosti predchádzajúce sporu, tak ako vyplývajú z bodov 1 až 13 napadnutého rozsudku, sú tieto:

„1 V Európskom hospodárskom priestore sú žalobkyňa, [UPS], a TNT Express NV (ďalej len „TNT“) dve spoločnosti prítomné na trhu medzinárodných služieb expresného doručovania malých balíkov.“

- 2 Dňa 26. júna 2012 Európska komisia uverejnila predbežné oznámenie o koncentrácii (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (Ú. v. EÚ C 186, 2012, s. 9)...
- 3 Dňa 11. januára 2013 Komisia informovala UPS, že plánovanú koncentráciu medzi ňou a spoločnosťou TNT zamýšľa zakázať.
- 4 Dňa 14. januára 2013 UPS uverejnila túto informáciu prostredníctvom tlačovej správy.
- 5 ...
- 6 Dňa 30. januára 2013 Komisia prijala [sporné rozhodnutie]. Komisia sa domnievala, že koncentrácia medzi UPS a TNT by predstavovala značné narušenie efektívnej hospodárskej súťaže na trhoch dotknutých služieb v pätnástich členských štátoch, a to v Bulharsku, v Českej republike, Dánsku, Estónsku, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, na Malte, v Holandsku, Poľsku, Rumunsku, Slovinsku, na Slovensku, vo Fínsku a vo Švédsku.
- 7 Prostredníctvom tlačovej správy z toho istého dňa UPS oznámila, že sa vzdá zamýšľanej koncentrácie.
- 8 Dňa 5. apríla 2013 podala UPS na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia, ktorá bola zaregistrovaná pod číslom T-194/13, a žiadosť o prejednanie veci v skrátrenom súdnom konaní, ktorú Všeobecný súd zamietol.
- 9 Dňa 7. apríla 2015 FedEx Corp. oznámila ponuku na kúpu spoločnosti TNT.
- 10 Dňa 4. júla 2015 Komisia uverejnila predbežné oznámenie o koncentrácii (vec M.7630 – FedEx/TNT Express) (Ú. v. EÚ C 220, 2015, s. 15) v súvislosti s transakciou, na základe ktorej mala FedEx nadobudnúť spoločnosť TNT.
- 11 Dňa 8. januára 2016 Komisia prijala rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a s uplatňovaním Dohody o EHP (vec M.7630 – FedEx/TNT Express), ktorej zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 450, 2016, s. 12), týkajúce sa transakcie medzi spoločnosťami FedEx a TNT.
- 12 Rozsudkom zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), Všeobecný súd sporné rozhodnutie zrušil.
- 13 Dňa 16. mája 2017 Komisia podala odvolanie proti rozsudku zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144), ktorý Súdny dvor zamietol rozsudkom zo 16. januára 2019, Komisia/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 5 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. decembra 2017 podala UPS žalobu, ktorou sa domáhala po prvé náhrady škody vo výške 1,742 miliardy eur, ktorá jej údajne vznikla z dôvodu nezákonnosti sporného rozhodnutia, a po druhé priznania kompenzácie za dane, ktoré budú vyrubené z priznanej sumy náhrady škody.

- 6 Podľa žaloby sa údajná škoda vo výške 1,742 miliardy eur členila takto:
- 131 miliónov eur zodpovedajúcich čistej výške straty, ktorá vznikla spoločnosti UPS z dôvodu odstupného (200 miliónov eur brutto), ktoré bolo zaplatené spoločnosti TNT na základe dohody o fúzii za to, že sa koncentrácia neuskutočnila,
 - plus 1,638 miliardy eur, ktorá odráža čistú hodnotu po zdanení synergií nákladov stratených v dôsledku zániku koncentrácie,
 - plus 2,4 milióna eur zodpovedajúcich trovám konania, ktoré vznikli spoločnosti UPS (3,7 milióna eur brutto) za účasť v konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT,
 - mínus 29 miliónov eur z titulu nákladov na koncentráciu, ktorým sa predišlo (44,2 milióna eur brutto).
- 7 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom žalobu spoločnosti UPS zamietol.
- 8 V prvom rade, pokiaľ ide o protiprávnosti vyplývajúce z porušenia procesných práv, Všeobecný súd po prvý v bodoch 94 a 123 napadnutého rozsudku rozhodol, že porušenie práva spoločnosti UPS na obhajobu z dôvodu, že Komisia neoznámila konečnú verziu ekonometrického modelu, už bolo s konečnou platnosťou potvrdené rozsudkom zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144, body 221 a 222), ktorý nadobudol právoplatnosť po tom, čo bolo odvolanie Komisie zamietnuté rozsudkom zo 16. januára 2019, Komisia/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23). Podľa Všeobecného súdu toto porušenie práva spoločnosti UPS na obhajobu predstavuje zo strany Komisie dostatočne závažné porušenie právnej normy Únie, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.
- 9 Po druhé Všeobecný súd v bode 143 napadnutého rozsudku zamietol ako nedôvodnú argumentáciu spoločnosti UPS, podľa ktorej Komisia porušila aj procesné práva spoločnosti UPS v rámci svojej analýzy nárastu efektívnosti z dôvodu, že neoznámila kritériá hodnotenia tohto nárastu.
- 10 Po tretie, pokiaľ ide o namietané porušenie procesných práv založené na neposkytnutí určitých dôverných dokumentov týkajúcich sa spoločnosti FedEx, Všeobecný súd v bodoch 172 a 182 napadnutého rozsudku konštatoval, že toto porušenie nebolo preukázané.
- 11 V druhom rade, pokiaľ ide o uvádzané protiprávnosti vyplývajúce z údajných pochybení týkajúcich sa vecného posúdenia koncentrácie, Všeobecný súd po prvý v bode 228 napadnutého rozsudku po zvážení dotknutých záujmov uviedol, že nezrovnalosti, ktoré namieta UPS vo vzťahu k ekonometrickému modelu Komisie, nie sú dostatočne závažné na to, aby mohli viesť ku vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie.
- 12 Po druhé Všeobecný súd v bode 289 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že spoločnosti UPS sa nepodarilo preukázať existenciu chýb pri posúdení overiteľnosti uvádzaného nárastu efektívnosti, ktoré by mohli viesť ku vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie.
- 13 V treťom rade, pokiaľ ide o existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnosťou vyplývajúcou z neoznámenej ekonometrického modelu a tromi uvádzanými ujmami, ktorých náhradu UPS požadovala z dôvodu nemožnosti uskutočniť plánovanú koncentráciu, Všeobecný súd najprv

v bode 343 napadnutého rozsudku konštatoval, že treba zamietnuť návrh na náhradu škody týkajúcej sa nákladov súvisiacich s jej účasťou na konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT.

- 14 Ďalej v bode 350 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že vzhľadom na to, že zaplatenie odstupného vo výške 200 miliónov eur zo strany spoločnosti UPS v prospech spoločnosti TNT vyplýva priamo z dohody medzi týmito dvomi spoločnosťami, nie je preukázané, že porušenie procesných práv spoločnosti UPS alebo iné údajné porušenia, ktorých sa dovoľáva táto spoločnosť, sú jeho rozhodujúcou príčinou.
- 15 Pokiaľ ide napokon o ujmu, ktorú predstavuje ušlý zisk, vzniknutú spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti uskutočniť plánovanú koncentráciu, Všeobecný súd po prvé v bode 353 napadnutého rozsudku konštatoval, že návrh spoločnosti UPS sa má vykladať tak, že jeho predmetom nie je náhrada straty príležitosti uskutočniť uvedenú koncentráciu, ale náhrada istej straty synergie nákladov. Keďže pritom UPS až v odpovedi na otázky Všeobecného súdu uviedla, že návrh na náhradu ujmy určitým spôsobom zahŕňa stratu príležitosti, Všeobecný súd konštatoval, že tento nový druh škody bol predložený oneskorene, a preto je neprípustný.
- 16 Po druhé v bodoch 355 a 358 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že UPS nepreukázala ani nepredložila dôkazy, ktoré by umožnili dospieť s požadovanou istotou k záveru, že uvádzané chyby koncepcie vo vzťahu k zvolenému ekonometrickému modelu stačili na zrušenie celej ekonomickej analýzy plánovanej koncentrácie a konštatovanie značného narušenia účinnej hospodárskej súťaže. Všeobecný súd tiež v uvedených bodoch napadnutého rozsudku konštatoval, že nemožno dospieť k záveru, že porušenie práva na obhajobu malo rozhodujúci vplyv na výsledok konania o kontrole plánovanej koncentrácie.
- 17 Po tretie Všeobecný súd v bode 365 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že vzhľadom na to, že UPS upustila od svojho plánu nadobudnúť TNT už 14. januára 2013, aj za predpokladu, že by nezrovnalosť, ktorej sa dopustila Komisia pri prijatí sporného rozhodnutia, mohla spôsobiť spoločnosti UPS ušlý zisk, skutočnosť, že táto spoločnosť upustila od plánovanej koncentrácie už v čase oznámenia sporného rozhodnutia, mala za následok prerušenie akejkoľvek priamej príčinnej súvislosti medzi touto nezrovnalosťou a údajnou ujmu.
- 18 V bode 371 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že nie je preukázané, že porušenie procesných práv spoločnosti UPS alebo iné porušenia, ktoré UPS uvádza, boli rozhodujúcou príčinou jej údajného ušlého zisku a že preto sa návrh na náhradu tejto ujmy musí zamietnuť.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

- 19 UPS navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zrušil napadnutý rozsudok,
 - priznal spoločnosti UPS náhradu škody, ku ktorej sa pripočítajú uplatniteľné úroky za spôsobenú škodu, tak ako bolo navrhované v prvostupňovom konaní, v súlade s postupom stanoveným v článku 340 ZFEÚ,
 - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a

- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania a konania pred Všeobecným súdom.
- 20 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil spoločnosti UPS povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 21 UPS na podporu svojho odvolania uvádza šesť odvolacích dôvodov. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil jednak tým, že konštatoval, že závažné pochybenia pripísateľné Komisii v súvislosti s ekonometrickým modelom použitým touto inštitúciou nemohli viesť ku vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, a jednak tým, že dospel k záveru o neexistencii príčinnej súvislosti s údajnou ujmou. Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil tým, že konštatoval, že odstupné nemožno vrátiť, pretože bolo dohodnuté dobrovoľne. Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil, keď rozhodol, že príčinná súvislosť medzi závažným porušením, ktorého sa dopustila Komisia, a ujmou, ktorú predstavuje ušlý zisk, bola prerušená z dôvodu úkonov uskutočnených spoločnosťou UPS v nadväznosti na sporné rozhodnutie. Štvrtý odvolací dôvod je založený na viacerých nesprávnych pochybeniach, ktorých sa Všeobecný súd údajne dopustil, keď konštatoval, že Komisia má mieru voľnej úvahy na účely akceptovania nárastov efektívnosti, a teda sa nedopustila dostatočne závažného pochybenia, pokiaľ ide o posúdenie nárastov efektívnosti. Piaty odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil, keď rozhodol, že UPS nepredložila vyšetrovateľovi požadované žiadosti o dokumenty spoločnosti FedEx. Šiesty odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil tým, že dospel k záveru, že ujma vyplývajúca zo straty príležitosti predstavuje nový druh ujmy, ktorý je preto neprípustný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 22 Svojím tretím odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať v prvom rade, UPS Všeobecnému súdu v podstate vytýka to, že sa v bodoch 364 a 365 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedol, že konanie spoločnosti UPS v nadväznosti na sporné rozhodnutie malo za následok prerušenie priamej príčinnej súvislosti medzi závažným porušením, ktorého sa dopustila Komisia, a ujmou, ktorú predstavuje ušlý zisk, vzniknutou spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti uskutočniť plánovanú koncentráciu. Podľa spoločnosti UPS boli úkony, ktoré podnikla, priamym dôsledkom sporného rozhodnutia.
- 23 UPS v prvom rade uvádza, že keď Všeobecný súd dospel k záveru, že UPS sa rozhodla „upustiť“ od plánovanej koncentrácie, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, keďže dospel k právne chybnému záveru založenému na zjavne skreslenom výklade dostupných dôkazov. UPS totiž od svojho plánu nadobudnutia neupustila, pretože navrhla zrušenie sporného rozhodnutia na Všeobecnom súde a požiadala o prejednanie veci v skrátrenom súdnom konaní. Okrem toho sa UPS zmluvne zaviazala zotrvať na svojej ponuke dovtedy, kým Komisia danú koncentráciu

nezakáže. Tlačovou správou zo 14. januára 2013 informovala kapitálové trhy, že v prípade, že Komisia skutočne prijme rozhodnutie o zákaze, UPS z právneho hľadiska nebude mať možnosť zrealizovať ponuku, ktorej platnosť uplynie v súlade s jej zmluvnými podmienkami. Následne 30. januára 2013, t. j. v deň vydania sporného rozhodnutia, UPS uverejnila tlačovú správu, v ktorej vysvetlila vyžadované zmluvné kroky prijaté v nadväznosti na toto rozhodnutie. Pokiaľ ide o tieto zmluvné kroky, Všeobecný súd nemôže spoločnosti UPS vytýkať, že podnikla kroky vyžadované článkom 7 nariadenia č. 139/2004, ktorý stanovuje, že koncentrácie, ktoré boli zakázané, nemožno uskutočniť.

- 24 V druhom rade UPS tvrdí, že záver Všeobecného súdu, podľa ktorého príčinná súvislosť medzi závažným pochybením, ktorého sa dopustila Komisia, a ujmou, ktorú predstavuje ušlý zisk, vzniknutou spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti vykonať plánovanú koncentráciu, bola prerušená, pretože UPS nepredložila druhú ponuku na nadobudnutie spoločnosti TNT ani nepredložila konkurenčnú ponuku v reakcii na ponuku spoločnosti FedEx, je nesprávny a neodráža ekonomickú realitu.
- 25 Po prvé totiž UPS nemala žiadny dôvod očakávať iný výsledok, keďže na jednej strane konanie o neplatnosť sporného rozhodnutia stále prebiehalo a Komisia dôrazne obhajovala zákonnosť tohto rozhodnutia. Na druhej strane od žiadnej strany nemožno požadovať, aby naďalej oznamovala koncentráciu v nádeji, že nakoniec získa schválenie, a to bez ohľadu na to, či to bolo možné na základe noriem v oblasti verejných ponúk na kúpu z obchodného alebo iného hľadiska.
- 26 Po druhé okrem skutočnosti, že táto nová ponuka by nebola schválená alebo že bolo veľmi málo pravdepodobné, že by bola schválená, zo strany holandského finančného regulačného orgánu na základe holandskej právnej úpravy v oblasti verejných ponúk na nadobudnutie, ktorá vyžadovala, aby tento orgán schválil vyjadrenie týkajúce sa verejnej ponuky na kúpu predtým, ako bude môcť niektorý účastník uskutočniť toto nadobudnutie, UPS zdôrazňuje, že je nesprávne a nereálne tvrdiť, že mohla predložiť revidovanú ponuku predtým, ako Všeobecný súd zruší sporné rozhodnutie.
- 27 Po tretie v čase, keď Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie, došlo k nadobudnutiu spoločnosti TNT zo strany spoločnosti FedEx, a UPS už ponuku na nadobudnutie spoločnosti TNT nemohla predložiť. Za týchto okolností tiež UPS nemohla požiadať Komisiu o to, aby pokračovala vo svojom posudzovaní ponuky spoločnosti UPS týkajúcej sa spoločnosti TNT. Všeobecný súd vyhovel návrhu na prednostné prejednanie veci, no k zrušeniu došlo po viac ako jednom roku od nadobudnutia spoločnosti TNT spoločnosťou FedEx.
- 28 Komisia tvrdí, že tretí odvolací dôvod je sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 29 Na úvod treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má podľa článku 256 ZFEÚ len právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právne následky, ktoré z neho boli vyodené (rozsudok zo 14. októbra 2021, NRW. Bank/SRB, C-662/19 P, EU:C:2021:846, bod 35). Posúdenie skutkového stavu teda s výnimkou prípadu skreslenia dôkazov predložených v konaní pred Všeobecným súdom nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnyim dvorom (rozsudok z 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisia, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 68).

- 30 Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd údajne skreslil, a preukázať chyby v analýze, ktoré Všeobecný súd v rámci jeho posudzovania priviedli k tomuto skresleniu. Navyše podľa ustálenej judikatúry skreslenie musí zjavne vyplývať z listín založených v spise, bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 10. novembra 2022, Komisia/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 31 Takéhoto skreslenia predpokladá, že Všeobecný súd zjavne prekročil hranice primeraného posúdenia dôkazných prostriedkov. V tejto súvislosti nestačí preukázať, že dokument mohol byť vykladaný odlišne od výkladu, ktorý zvolil Všeobecný súd (rozsudky z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 44, ako aj z 16. februára 2023, Komisia/Taliansko, C-623/20 P, EU:C:2023:97, bod 128).
- 32 V prejednávanej veci UPS týmto odvolacím dôvodom Všeobecnému súdu nevytýka to, že vykonal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutkových okolností, keď v bode 365 napadnutého rozsudku rozhodol, že skutočnosť, že UPS upustila od plánovanej koncentrácie, ktorej cieľom bolo nadobudnúť TNT už v čase oznámenia sporného rozhodnutia, a teda dávno predtým, ako FedEx oznámila svoju ponuku na kúpu spoločnosti TNT, predstavuje úkon, ktorým došlo k prerušeniu priamej príčinnej súvislosti medzi nezrovnalosťou, ktorej sa dopustila Komisia pri prijatí tohto sporného rozhodnutia, a údajnou ujmou. UPS naopak Všeobecnému súdu vytýka, že skreslil dôkazy, keď v bodoch 364 a 365 tohto napadnutého rozsudku rozhodol, že UPS od tejto koncentrácie upustila.
- 33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 364 a 365 napadnutého rozsudku v rámci svojho suverénneho posúdenia skutkových okolností uviedol, že UPS vo svojej prvej tlačovej správe zo 14. januára 2013 jednoznačne uviedla, že prijala rozhodnutie o upustení od plánovanej koncentrácie so spoločnosťou TNT, a v druhej tlačovej správe z 30. januára 2013 oznámila späťvzatie svojej ponuky týkajúcej sa spoločnosti TNT a rozhodnutie týchto dvoch podnikov ukončiť svoju dohodu o fúzii. Všeobecný súd tak suverénne konštatoval, že UPS už 14. januára 2013 upustila od nadobudnutia spoločnosti TNT a že toto svoje rozhodnutie o upustení nikdy nezmenila, čo preukazuje aj skutočnosť, že UPS po spornom rozhodnutí nepredložila novú ponuku týkajúcu sa spoločnosti TNT, ani nereagovala na ponuku spoločnosti FedEx predložením konkurenčnej ponuky.
- 34 Treba pritom konštatovať, že UPS sa argumentáciou, ktorú rozvíja na podporu tohto odvolacieho dôvodu, obmedzuje len na to, že uvádza iný výklad dokumentov – v konkrétnom prípade tlačových správ zo 14. a 30. januára 2013, a skutkových okolností, za ktorých k nim došlo, – než je výklad, ktorý je uvedený v napadnutom rozsudku, pričom nepreukazuje, že Všeobecný súd v tejto súvislosti zjavne skreslil dokumenty obsiahnuté v spise a prekročil hranice primeraného posúdenia dôkazných prostriedkov, keď dospel k záveru, že UPS sa rozhodla upustiť od predmetnej koncentrácie. V tejto súvislosti treba navyše uviesť, že UPS Všeobecnému súdu nevytýka, že sa dopustil skreslenia, keď v bode 363 napadnutého rozsudku rozhodol, že dohoda o fúzii z 19. marca 2012 poskytla spoločnosti UPS možnosť predĺžiť svoju ponuku týkajúcu sa spoločnosti TNT v prípade vyhlásenia nezlučiteľnosti, a to len na základe jej vlastného uváženia.
- 35 Pokiaľ ide o argumentáciu, ktorú v tomto kontexte uvádza UPS, týkajúcu sa relevantnosti nepredloženia druhej ponuky na nadobudnutie spoločnosti TNT alebo konkurenčnej ponuky v reakcii na ponuku od spoločnosti FedEx, ani touto argumentáciou sa nedá preukázať existencia

skreslenia. Touto argumentáciou totiž UPS vôbec nespochybňuje skutkové posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 365 napadnutého rozsudku, podľa ktorého UPS ani nepredložila druhú ponuku na nadobudnutie spoločnosti TNT, ani nepredložila konkurenčnú ponuku v reakcii na ponuku od spoločnosti FedEx, ale uznáva správnosť tohto posúdenia skutkového stavu, pričom sa obmedzuje len na to, že namieta okolnosti, ktoré podľa jej názoru takýto skutkový stav odôvodňujú.

- 36 Za týchto okolností treba tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 37 Svojím druhým odvolacím dôvodom UPS Všeobecnému súdu v podstate vytýka to, že sa v bodoch 346, 347 a 350 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď odmietol existenciu príčinnej súvislosti medzi dostatočne závažným pochybením pripísateľným Komisii a odstúpnym len z toho dôvodu, že bol s týmto odstúpnym vyjadrený slobodný súhlas.
- 38 UPS predovšetkým tvrdí, že pokiaľ je škoda, ktorá vznikla jednotlivcovi, priamo spôsobená dostatočne závažným pochybením inštitúcie Únie, mimozmluvná zodpovednosť Únie vzniká bez ohľadu na skutočnosť, že aktom, ktorý viedol ku vzniku škody, je zmluva medzi jednotlivcami, vo vzťahu ku ktorej platí, že zmluvná povinnosť, na ktorej je založená, bola dohodnutá predtým, ako došlo k tomuto dostatočne závažnému pochybeniu. UPS v tejto súvislosti spresňuje, že podľa odôvodnenia Všeobecného súdu by Únia nikdy nebola zodpovedná za škodu spôsobenú jednotlivcami v dôsledku dostatočne závažného pochybenia pripísateľného inštitúcii v prípade, že by dotknutí jednotlivci dobrovoľne vstúpili do základného zmluvného vzťahu alebo s ním vyjadrili súhlas. Všeobecný súd vytvoril z údajnej vôle a slobodného súhlasu jednotlivcov dotknutých aktom inštitúcie Únie rozhodujúce skutočnosti umožňujúce preukázať existenciu príčinnej súvislosti. Článok 340 ZFEÚ však zo svojej pôsobnosti vôbec nevylučuje náhradu škody súvisiacej so zmluvnými dohodami medzi jednotlivcami, ktoré boli uzavreté dobrovoľne a s ktorými bol vyjadrený slobodný súhlas.
- 39 Ďalej podľa spoločnosti UPS, hoci má existencia odstúpného svoj pôvod v dohode o fúzii z 19. marca 2012, nie je to tak, pokiaľ ide o zaplatenie tohto odstúpného, pričom vo vzťahu k tomuto zaplateniu platí, že nárok naň vznikol na základe sporného rozhodnutia. V tejto súvislosti sa prejednávajúca vec odlišuje od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 16. júla 2009, Komisia/Schneider Electric (C-440/07 P, EU:C:2009:459). V tejto veci totiž Schneider mohla zabrániť vzniku uvádzanej škody, ak by pokračovala v konaní o kontrole koncentrácie s cieľom dosiahnuť schválenie nadobudnutia spoločnosti Legrand po tom, čo Všeobecný súd zakázal už uskutočnenú koncentráciu, no rozhodla sa v konaní nepokračovať. V prejednávanej veci sa pritom UPS nemohla vyhnúť zaplateniu odstúpného vzhľadom na skutočnosť, že toto odstúpné bolo v praxi povinné.
- 40 UPS napokon tvrdí, že Všeobecný súd neodpovedal na jej tvrdenie, podľa ktorého bolo zahrnutie odstúpného do dohody o fúzii z 19. marca 2012 v praxi povinné. V tejto súvislosti UPS spresňuje, že tvrdenie, podľa ktorého odstúpné nie je možné vrátiť, a to len z toho dôvodu, že s odstúpnym bol vyjadrený slobodný súhlas, je nesprávne. Podniky, ktorým je adresovaná verejná ponuka na kúpu, totiž v praxi trvajú na zahrnutí odstúpného.

- 41 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 42 Na úvod treba uviesť, že Všeobecný súd v bodoch 344 a 345 napadnutého rozsudku konštatoval, že zaplatenie odstupného má svoj pôvod v zmluvnej povinnosti vyplývajúcej z podmienok dohody o fúzii z 19. marca 2012. Táto dohoda stanovovala, že verejná ponuka na kúpu cenných papierov spoločnosti TNT zo strany spoločnosti UPS bola uzavretá s odkladacou podmienkou kladného rozhodnutia Komisie a že neuskutočnenie tejto odkladacej podmienky bolo dôvodom na zrušenie dohody o fúzii, čo spoločnosti TNT umožňovalo, aby na prvú žiadosť získala od spoločnosti UPS zaplatenie odstupného vo výške 200 miliónov eur.
- 43 V bodoch 346 a 347 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že tento zmluvný záväzok vyplýva z vôle strán rozdeliť medzi sebou podľa ich voľnej úvahy riziko, že plánovaná koncentrácia nezíska predchádzajúce schválenie Komisie, teda riziko, vo vzťahu ku ktorému Súdny dvor v bode 203 rozsudku zo 16. júla 2009, Komisia/Schneider Electric (C-440/07 P, EU:C:2009:459), pripomenul, že je vlastné každému konaniu o kontrole koncentrácií. Všeobecný súd s odkazom na bod 205 tohto posledného uvedeného rozsudku uviedol, že škodlivé následky zmluvných záväzkov slobodne prevzatých adresátom rozhodnutia Komisie nemôžu predstavovať rozhodujúcu príčinu ujmy vzniknutej v dôsledku nezákonnosti tohto rozhodnutia.
- 44 V prvom rade, pokiaľ ide o výhradu vznesenú spoločnosťou UPS, tak ako je táto zhrnutá v bode 38 tohto rozsudku, treba konštatovať, že napadnutý rozsudok nemožno vykladať tak, že jeho cieľom je vylúčiť zodpovednosť inštitúcie Únie vo všetkých prípadoch, v ktorých má údajná škoda svoj základ v zmluvných vzťahoch. Je pravda, že ak by sa poznámka Všeobecného súdu uvedená v bode 347 napadnutého rozsudku, podľa ktorej škodlivé následky zmluvných záväzkov slobodne prevzatých adresátom rozhodnutia Komisie nemôžu predstavovať rozhodujúcu príčinu ujmy vzniknutej v dôsledku nezákonnosti tohto rozhodnutia, posudzovala samostatne, mohla by nabádať na takýto výklad. Platí však, a vyplýva to aj zo znenia bodov 344 až 347 napadnutého rozsudku, posudzovaných spoločne, že odôvodnenie Všeobecného súdu je špecifické pre zmluvnú podmienku, o ktorú ide v prejednávanej veci, ktorou si strany podľa svojej voľnej úvahy medzi sebou rozdelili riziko, že plánovaná koncentrácia nezíska predchádzajúce schválenie Komisie, pričom stanovili paušálnu sumu 200 miliónov eur.
- 45 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti UPS, ktoré je založené na tom, že odstupné je v praxi údajne povinné, stačí konštatovať, že cieľom tohto tvrdenia je spochybniť konštatovanie, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 346 a 347 napadnutého rozsudku v rámci svojho nezávislého posúdenia skutkového stavu, podľa ktorého bol s odstupným dohodnutým v prejednávanej veci vyjadrený slobodný súhlas, pričom sa v tomto tvrdení nenamieta ani nepreukazuje čo i len najmenšie skreslenie.
- 46 V dôsledku uvedeného je toto tvrdenie v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 29 tohto rozsudku v štádiu odvolania neprípustné.
- 47 V treťom rade, pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia spočívajúcu v tom, že Všeobecný súd neodpovedal na tvrdenie spoločnosti UPS, podľa ktorého odstupné nebolo slobodne odsúhlasené, ale v praxi bolo povinné, treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia, ktorá prináleží Všeobecnému súdu podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ a článku 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ukladá tomuto súdu povinnosť jasne a jednoznačne uviesť úvahy, ktorými sa riadil, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a aby

Súdny dvor mohol vykonať svoje súdne preskúmanie. Táto povinnosť nezaväzuje Všeobecný súd vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom rozoberalo jednotlivito všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na výkon súdnej kontroly v rámci preskúmania odvolania (rozsudok z 2. februára 2023, Španielsko a i./Komisia, C-649/20 P, C-658/20 P a C-662/20 P, EU:C:2023:60, bod 113, ako aj citovaná judikatúra).

- 48 V prejednávanej veci stačí uviesť, že Všeobecný súd presne odpovedal na tvrdenie spoločnosti UPS, podľa ktorého je odstupné v praxi povinné, keď v bode 346 napadnutého rozsudku uviedol, že so zmluvným záväzkom rozdeliť medzi spoločnosti UPS a TNT riziko, že plánovaná koncentrácia nezíska predchádzajúce schválenie Komisie – t. j. riziko, vo vzťahu ku ktorému Súdny dvor pripomenul, že je vlastné každému konaniu o kontrole koncentrácií, – bol vyjadrený slobodný súhlas.
- 49 V dôsledku uvedeného treba druhý odvolací dôvod zamietnuť ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 50 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu UPS Všeobecnému súdu v podstate vytýka to, že sa predovšetkým v bodoch 356 až 358 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslenia sporného rozhodnutia, keď rozhodol, že ekonometrický model použitý Komisiou je len jednou zo skutočností odôvodňujúcich zákaz a že UPS nepreukázala rozhodujúci vplyv závažných nesprávnych právnych posúdení, ktoré boli zistené, na výsledok sporného rozhodnutia.
- 51 Komisia tvrdí, že táto časť odvolacieho dôvodu je sčasti neprípustná a sčasti nedôvodná.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 52 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 354 až 358 napadnutého rozsudku usúdil, že dostatočne závažné porušenie procesných práv spoločnosti UPS, tak ako bolo toto konštatované v bode 123 tohto rozsudku, alebo údajné chyby koncepcie vo vzťahu k ekonometrickému modelu zvolenému Komisiou nemožno považovať za príčinu majetkovej ujmy súvisiacej s ušlým ziskom, vzniknutej spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti uskutočniť navrhovanú koncentráciu.
- 53 Všeobecný súd pritom v bode 365 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že aj za predpokladu, že by nezrovnalosť, ktorej sa dopustila Komisia pri prijatí sporného rozhodnutia, mohla spoločnosti UPS spôsobiť ušlý zisk, skutočnosť, že tento podnik upustil od plánovanej koncentrácie od oznámenia sporného rozhodnutia, mala za následok prerušenie akejkoľvek priamej príčinnej súvislosti medzi touto nezrovnalosťou a údajnou ujmom.
- 54 Vzhľadom na to, tak ako vyplýva z odôvodnenia uvedeného v bodoch 32 až 36 tohto rozsudku, že tvrdenia, ktorými UPS spochybňovala toto konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 365 napadnutého rozsudku, boli zamietnuté, treba konštatovať, že body 355 až 358 napadnutého

rozsudku sú nadbytočné, pokiaľ ide o posúdenie príčinnej súvislosti medzi porušením jej procesných práv alebo inými údajnými porušeniami, ktorých sa dopustila Komisia, a údajnou majetkovou ujmou súvisiacou s ušlým ziskom, vzniknutej spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti uskutočniť plánovanú koncentráciu.

- 55 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pritom tvrdenia smerujúce proti doplňujúcemu odôvodneniu rozhodnutia Všeobecného súdu nemôžu viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia, a sú teda neúčinné (uznesenie zo 17. januára 2023, Theodorakis a Theodoraki/Rada, C-137/22 P, EU:C:2023:41, bod 43, ako aj citovaná judikatúra).
- 56 Z uvedeného vyplýva, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť ako neúčinná.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, ako aj o štvrtom a piatom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 57 V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu UPS tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 216 a 226 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že samotná skutočnosť, že Komisia použila ekonometrický model obsahujúci nezrovnalosti, a to konkrétne neustálenú metódu založenú na netestovaných a neoverených predpokladoch bez toho, aby preskúmala dôveryhodnosť jej výsledkov a citlivosť modelu, nepostačuje na vyvodenie záveru, že tieto nezrovnalosti sú dostatočne závažné na účely vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie.
- 58 Štvrtým odvolacím dôvodom, ktorý sa člení na tri časti, UPS tvrdí, že Všeobecný súd sa predovšetkým v bodoch 124 až 143, ako aj v bodoch 229 až 289 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posudzovaní nárastu efektívnosti.
- 59 Piatym odvolacím dôvodom UPS Všeobecnému súdu v podstate vytýka to, že sa v bodoch 172, 182 a 183 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že UPS vo svojich žiadostiach o prístup k dokumentom týkajúcim sa konkurencieschopnosti spoločnosti FedEx nebola presná, v dôsledku čoho stratila svoje právo na prístup k určitým dokumentom spoločnosti FedEx.
- 60 Komisia namieta proti všetkým tvrdeniam uvedeným v rámci tejto časti a týchto odvolacích dôvodov.

Posúdenie Súdny dvorom

- 61 Tak ako Všeobecný súd pripomenul v bode 82 napadnutého rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ je podmienený súčasným splnením podmienok, ktorými sú protiprávnosť konania vytýkaného inštitúcii Únie, skutočná existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi konaním tejto inštitúcie a uvádzanou ujmou. Ako už rozhodol Súdny dvor, pokiaľ jedna z týchto podmienok nie je splnená, žalobu treba zamietnuť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Únie (rozsudok z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, body 41 a 42, ako aj citovaná judikatúra). Súd Únie okrem toho nie je povinný pri skúmaní týchto podmienok sledovať určité

poradie (rozsudok z 5. septembra 2019, Európska únia/Guardian Europe a Guardian Europe/Európska únia, C-447/17 P a C-479/17 P, EU:C:2019:672, bod 148, ako aj citovaná judikatúra).

- 62 Vzhľadom na to, že druhý a tretí odvolací dôvod tohto odvolania boli zamietnuté, treba usúdiť, že konštatovania Všeobecného súdu uvedené v bodoch 350 a 365 napadnutého rozsudku, podľa ktorých nie je preukázaná príčinná súvislosť tak vo vzťahu k údajnej ujme spočívajúcej v zaplatení odstupného, ako ani vo vzťahu k údajnému ušlému zisku, vzniknutému spoločnosti UPS z dôvodu nemožnosti uskutočniť plánovanú koncentráciu, sa spoločnosti UPS nepodarilo úspešne spochybníť. Okrem toho UPS nespochybnila závery Všeobecného súdu uvedené v bode 343 napadnutého rozsudku týkajúce sa neexistencie príčinnej súvislosti, pokiaľ ide o ujmu, ktorú predstavujú náklady spojené s účasťou spoločnosti UPS na konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT.
- 63 Z uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku správne konštatoval neexistenciu príčinnej súvislosti vo vzťahu k uvádzaným trom rôznym ujмам.
- 64 Podľa ustálenej judikatúry pritom platí, že v rámci odvolania, pokiaľ jeden z dôvodov uvádzaných Všeobecným súdom postačuje na odôvodnenie výroku jeho rozsudku, vady, ktoré mohol obsahovať iný dôvod predmetného rozsudku, nemôžu ovplyvniť uvedený výrok, a tak odvolací dôvod, ktorý ich uvádza, je neúčinný a treba ho zamietnuť (rozsudok zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia, C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284, bod 47, ako aj citovaná judikatúra; pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. októbra 2021, Vialto Consulting/Komisia, C-650/19 P, EU:C:2021:879, bod 86).
- 65 Za týchto okolností tvrdenia, ktorými sa UPS v rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, ako aj v rámci štvrtého a piateho odvolacieho dôvodu snaží preukázať existenciu dostatočne závažných porušení ďalších právnych noriem popri porušení týkajúcom sa práva na obhajobu, ktoré bolo s konečnou platnosťou konštatované rozsudkom zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia (T-194/13, EU:T:2017:144, body 221 a 222), – za predpokladu, že by boli dôvodné –, nemôžu viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Tieto tvrdenia preto treba zamietnuť ako neúčinné.

O šiestom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 66 Svojím šiestym odvolacím dôvodom UPS vytýka Všeobecnému súdu to, že sa v bode 353 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že náhrada škody požadovaná z titulu ušlého zisku sa týka výlučne odhadovanej celkovej straty synergií a že akýkoľvek návrh na náhradu škody podaný na Všeobecnom súde znejúci na nižšiu sumu, než je táto odhadovaná celková suma ušlého zisku, predstavuje nový druh škody, ktorý je neprípustný, pretože bol uplatnený oneskorene. UPS osobitne tvrdí, že ak podľa Všeobecného súdu UPS nemá nárok na náhradu údajného ušlého zisku vyplývajúceho zo stratených synergií v celom rozsahu, prirodzene Všeobecnému súdu prináleží, aby v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci určil, do akej miery by náhrada škody, ktorá sa má priznať, mala byť nižšia než celková požadovaná suma.
- 67 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 68 Treba poukázať na to, že argumentácia spoločnosti UPS je založená na predpoklade, podľa ktorého v rozpore s tým, čo uviedol Všeobecný súd v bode 353 napadnutého rozsudku, majetková ujma súvisiaca s ušlým ziskom zahŕňa ujmu vyplývajúcu zo straty príležitosti, pričom táto strata príležitosti je tak malou škodou vo vzťahu k pôvodne požadovanej náhrade škody, to znamená sumou nižšou, ako je celková požadovaná suma.
- 69 Z bodov 5 a 6 tohto rozsudku však vyplýva, že Všeobecný súd v bode 353 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že návrh na náhradu škody z titulu straty príležitosti predstavuje nový druh škody, ktorý nebol uvedený v žalobe. Vzhľadom na to, že škoda súvisiaca so stratou príležitosti uskutočniť plánovanú koncentráciu je zásadne odlišná od škody súvisiacej s ušlým ziskom vyplývajúcim zo zákazu tejto koncentrácie, prvý uvedený druh ujmy nemožno považovať za malú ujmu v porovnaní s druhým uvedeným druhom ujmy. Všeobecný súd sa tak nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že druh škody súvisiacej so stratou príležitosti, ktorý bol v konaní pred Všeobecným súdom uplatnený až v odpovedi na otázky Všeobecného súdu, bol predložený oneskorene, a preto je neprípustný (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. januára 2000, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, EU:C:2000:38, bod 47, ako aj zo 7. novembra 2019, Rose Vision/Komisia, C-346/18 P, EU:C:2019:939, bod 43).
- 70 Šiesty odvolací dôvod sa preto musí zamietnuť.
- 71 Vzhľadom na to, že žiadnemu z odvolacích dôvodov, ktoré UPS uviedla na podporu svojho odvolania, nemožno vyhovieť, treba toto odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 72 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- 73 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatňuje na odvolacie konanie, Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 74 Keďže UPS nemala úspech vo svojich dôvodoch a Komisia navrhla, aby tejto spoločnosti bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. United Parcel Service Inc. je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy